

El títol, *La caixa negra*, és clarament simbòlic. Després d'un accident aeri, la caixa negra de l'avió serveix per desvetllar la verdadera causa del sinistre. La novel·la serà, mitjançant les cartes entre els personatges, la caixa negra dels sentiments i les passions dels personatges.

El tema principal és l'amor i l'odi en les relacions de parella. L'autor però toca altres temes com el fanatisme, el poder, l'arrogància, la tendresa i la agressivitat .

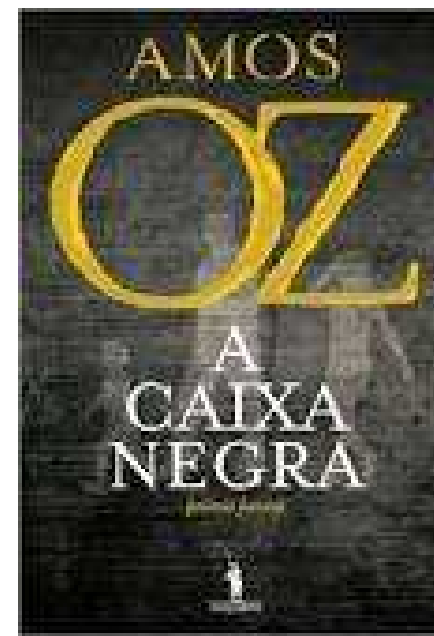
Els personatges són complexos i profunds. Són personatges rodons que evolucionen durant la novel·la. La Llana va de la fúria a l'amor i de la humiliació a la compressió, l'Alec va de l'odi i el menyspreu a la generositat i la humilitat, en Boaz viatja de l'arrogància a la tendresa.

En canvi, Michael Sommo i l'advocat Zakheim són personatges molt més plans. No estan dins el conflicte. El primer, Sommo, representa el fanatisme, és un personatge sense matisos. És un personatge símbol, el fet d'esta pendent només dels seus ideals acaba deixant-lo fora del nucli emocional.

L'advocat representa el món exterior, no entén el que està passant perquè està fora del món emocional de l'Alec. A més, aquest personatge representa la tradició del jueu mercantilista que només és capaç de veure la vida des de l'òptica dels diners.

Al tractar-se d'una novel·la epistolar té uns trets característics: el tema és enfocat de manera intimista, els personatges diuen mitjançant les cartes el que, potser, no gosarien dir a la cara. Les veus del personatges són veus directes. No hi ha narrador, són les cartes que ens expliquen la història.

Club de lectura

La Caixa negra de Amos Oz

Club de Lectura B
dimarts 28 de gener a
2/4 de 7 de la tarda.

BIBLIOTECA CENTRAL
XAVIER AMORÓS
REUS

Amos Oz

Va néixer el 4 de maig de 1939 a la ciutat de Jerusalem fill de Yehudà Klausner i Fania Musman, intel·lectuals sionistes de dretes, amb el nom d' **Amos Klausner**. Els seus pares havien fugit l'any 1917 de la ciutat d'Odessa a Vínnius i d'allà van anar cap a Palestina l'any 1933.

El 1954 Oz va entrar a formar part del quibuts Julda, moment en el qual adoptà el nom actual. Mentre estudiava Literatura i Filosofia a la Universitat Hebrea de Jerusalem, entre 1960 i 1963, va publicar els seus primers contes curts. Va participar en la Guerra dels Sis Dies i en la Guerra del Yom Kippur i va ser un dels fundadors durant el 1978, del moviment pacifista *Xalom Akhxav* ("Pau Ara"), oposat al procés de creació d'assentaments jueus com a forma d'establiment sobre el territori

Actualment és professor de literatura a la Universitat Ben-Gurion del Nègueb, situada a Beerxeba.

L'any 2004 fou guardonat amb el Premi Internacional Catalunya concedit per la Generalitat de Catalunya, premi que compartí amb el palestí Sari Nusseibeh, i el 2007 amb el Premi Príncep d'Astúries de les Lletres *per la seva contribució a fer de la llengua hebrea un brillant instrument per a l'art literari i per a la revelació precisa de les realitats més apressants i universals del nostre temps, amb especial atenció tant a la defensa de la pau entre els pobles com a la denúncia de totes les expressions del fanatisme*.

Oz està considerat un dels intel·lectuals més influents del seu país, i fou un dels primers a demanar la separació en dos estats com a solució del conflicte entre els israelians i els palestins després de la Guerra dels Sis Dies.

Ferm defensor dels Acords d'Oslo de 1993 en favor de l'establiment de relacions pacífiques entre jueus i palestins, també fou un ferm partidari d'establir un diàleg amb l'Organització per a l'Alliberament de Palestina (OAP)

Proper durant molts anys al Partit Laborista d'Israel, i especialment del seu líder Ximon Peres, a partir de la dècada del 1990 s'apropà a l'esquerra, i donà el seu suport a les eleccions de l'any 2003 al

partit laic Mérets.

Durant la guerra del Líban, mitjançant la qual Israel va intentar destruir els assentaments d'Hesbol·là, Oz es va declarar partidari del dret d'Israel a defensar-se. Tanmateix, ben aviat va canviar d'opinió, tot declarant públicament que s'havia traspassat amb escreix el límit permès.

Autor de més de 18 llibres en hebreu i al voltant de 450 articles i assajos en hebreu i anglès, la seva narrativa tracta les inquietuds i la diversitat ideològica dels israelians de totes les tendències polítiques i espirituals que coexisteixen al seu país, mostrant la tensió i el delicat equilibri de la societat en la qual viuen, capturada entre l'horror de l'immediat passat anterior a la creació de l'Estat d'Israel i l'inacabable conflicte bèl·lic amb els seus veïns palestins.

El seu estil intensament apassionat i d'atmosfera gairebé febril a vegades és, per moments, profundament poètic. Sempre compromès amb la realitat i els seus personatges, subjeu en la seva veu un desencantament que s'adverteix també en els seus articles periodístics, en els quals s'aprecien, a parts iguals, retrats objectius de la realitat d'Orient Mitjà i un permanent pessimisme sobre el futur de la regió.

L'any 1988 fou guardonat amb el Premi Israel de Literatura i posteriorment rebé el Premi Goethe de Literatura el 2005 pel seu llibre autobiogràfic *A Tale of Love and Darkness* ("Conte d'amor i tenebres", 2003). També va guanyar el Premi de la Pau del Comerç Llibreter Alemany concedit a la Fira del Llibre de Frankfurt.

La Caixa negra

La caixa negra és una novel·la epistolar del 1987. Escrita en la llengua de l'autor, l'hebreu, encara que les versions castellana i catalana estan traduïdes directament de l'anglès i no de la llengua original.